

Bilag 16
til Betænkningen.

Forslag til Ændring af Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7.

Til Stk. 7 føjes:

»Den samme Regel gælder ogsaa for Personer, der ikke ved Tilflytningen var Rentenydere, men som er tilflyttet indenfor et Tidsrum af 1 Aar forud for den Dato, fra hvilken Renten ydes.«

Bemærkninger.

I Socialministeriets Cirkulære af 27. Marts 1934 er det under I. B. udtalt, at det er Hensigten med Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7, at modvirke, at en Rentenyder flytter for at opnaa højere Rente. Indenfor Forsorgslovens Omraade har man ved nævnte Cirkulære imidlertid givet dette Princip en videre Anvendelse, idet det under Henvi-
sing netop til den nævnte Bestemmelse i Folkeforsikringsloven er fastsat, at naar en trængende Person flytter fra en Kommune med lavere Maksimalsats til en Kommune med højere Sats, f. Eks. fra en Landkommune til en Købstadkommune, gælder der i det første Aar efter Flytningen samme Maksimum for Kommunehjælp som i den fraflyt-
tede Kommune, forsaavidt Trangen maa anses opstaaet i sidstnævnte Kommune, uanset om der i denne er oppebaaret Hjælp eller ej — alt medmindre det sociale Udvalg efter en foretagen Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til at foretage Flytningen. Indenfor Folkeforsikringslovens Omraade er der formentlig
Trang til en tilsvarende videre Bestemmelse, idet det synes ubegrundet, at Personer, der endnu ikke oppebærer Rente, men opfylder eller kan forventes snart at ville op-
fylde Betingelserne for at opnaa saadan Rente, som Følge af Flytning kort Tid inden Rentens Tilstaaelse straks skal kunne oppebære Rente efter højere Satser. Selvom det nu som Begrundelse for Forskellen i Princippet Anvendelse indenfor de 2 Love i det nævnte Cirkulære er anført, at der indenfor Forsorgslovens Omraade er større Mulighed for Spekulation i Flytning end indenfor Folkeforsikringslovens Omraade, idet Hjælpens Størrelse efter Forsorgsloven er overladt til det sociale Udvalgs Skøn og følgelig i nogen Grad er afhængig af vedkommende Kommunes Indstilling, medens der efter Folkefor-
sikringsloven gælder faste Takster, synes de indvundne Erfaringer at vise, at der ikke er tilstrækkelig reel Grund til at gøre denne Forskel, og det foreslaas derfor at ændre Folkeforsikringsloven saaledes paa dette Punkt, at Reglen kommer til at svare til den Ordning, der nu praktiseres indenfor Forsorgsloven i Medfør af Cirkulære af 27. Marts 1934.

Som Følge deraf har man gjort en Tilføjelse til § 55, Stk. 7, hvorefter denne Regel ogsaa kommer til at gælde ved Rentens første Beregning.
